Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

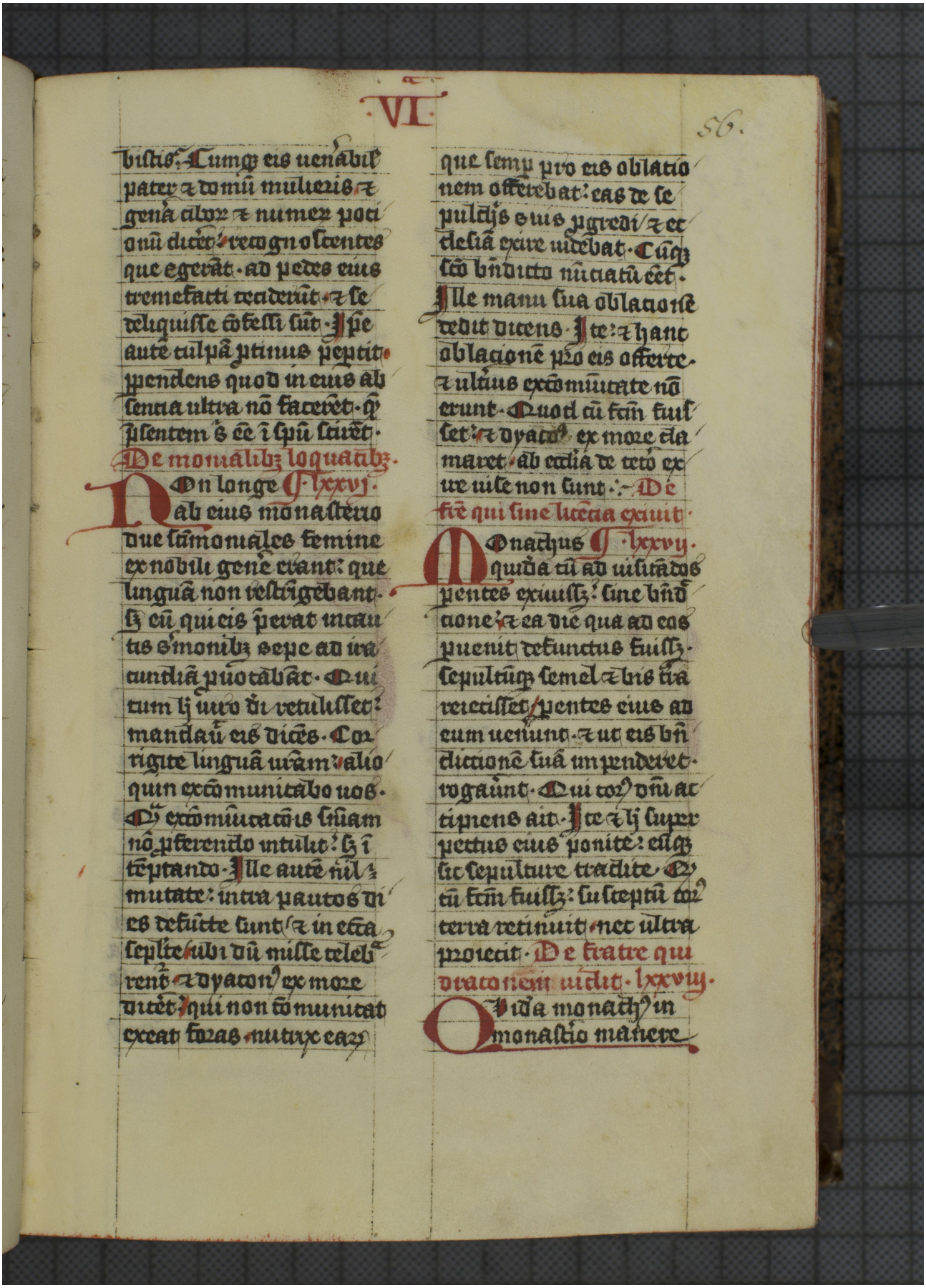

VI

56.

bilis. Cumq; eis uenabil
pater & domū mulieris &
genā alor & numer poci
onū dicet. rerogn oscentes
que egerāt. ad pedes eius
tremefacti ceciderūt. & se
deliquisse cōfessi sūt. Ipse
autē culpā ptinus peptit.
ppendens quod in eius ab
sencia ultra nō faceret. q;
psentem s ee i spū sciret.

De monalibz loquacibz.

Non longe Cap. lxxv.
ab eius monasterio
due sāmonales femine
ex nobili gene erant. que
linguā non cestigebant.
Iz eū qui eis pcerat mcau
tis s'monibz sepe ad ira
cundiā pūocabat. Qui
tum Ij uero di retulisset.
mandauit eis dicēs. Co
rigite linguā uram. alio
quin excōmunicabo uos.
Q; excōmūicatōis sūam
nō pferendo intulit. Iz i
teptando. Ille autē nil
mutate. intra paucos di
es defuncte sunt. & in ecca
septe. ubi dū mille celeb
rent. & dyacon ex more
dicet. qui non cōmunicat
exeat foras. mutuq; ea
que semp pro eis oblatio
nem offerebat. eas de se
pulcris suis pgredi. & ec
clesiā exire uidebat. Cūq;
scō bēdicto nūciatū eet.
Ille manu sua oblacionē
dedit dicens. Ite. & hanc
oblacionē pro eis offerte.
& ultra excōmūicate nō
erunt. Quod cū fecisset.
& dyacō ex more cla
maret. ab ecclia de cetō ex
ire uile non sunt. De
fre qui sine lucerna exuit.

Monachus Cap. lxxvi.
quidā cū ad uisitādos
pentes exiuisset. sine bēdi
cione. & ea die qua ad eos
puenit defunctus fuisset.
sepultūq; semel & bis ira
reiecisset. pentes eius ad
eum ueniunt. & ut eis bē
dicionē suā impenderet.
rogauūt. Qui cor dōni ac
cipiens ait. Ite & ij super
pectus eius ponite. eisq;
sic sepulture tradite. Q;
cū fecisset. suscepti cor
terra retinuit. nec ultra
proiecit. De fratre qui
dracōnem uidit. lxxvii.

Quidā monachus in
monasterio manere